

В ЄДНОСТІ – СИЛА НАРОДУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 25 СЕРПНЯ 1990 РОКУ



БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№43 (1392)

П'ЯТНИЦЯ, 23 жовтня 2015 року

Політична реклама

ГОЛОСУЙ ЗА №6
Лоцко (Громик) Алла
КАНДИДАТ НА ПОСАДУ
ТУРКІВСЬКОГО МІСЬКОГО ГОЛОВИ
ЗМІНИ НАШЕ МІСТО!

Політична реклама

Шановні турківчани!
Виборчі перегони добігають кінця. Настав момент, коли ми повинні спокійно, зважено проаналізувати положення, в якому перебуває наша держава в цілому та місто зокрема. ХТО і ЩО призвели до цього? І що вони пропонують нам зараз?

Одні кандидати в мери нас переконують проголосувати за них- бо вони молоді, не маючи жодних інших заслуг. Інші- пропонують нам пасти корів і збирати трави.

Турці потрібен очільник, який зможе запропонувати стратегічний план її розвитку, навести лад в господарці, поєднавши наявні можливості міста з відповідним досвідом управління.

Закликаю Вас прийти на виборчі дільниці та відповідально перед собою та нашим майбутнім прийняти правильне рішення.

Володимир ГРЕБЕНЮК



ОДИН З НАЙБІЛЬШИХ РОБОТОДАВЦІВ ЗАКАРПАТТЯ,
СВІТОВИЙ ЛІДЕР З ВИГОТОВЛЕННЯ КОМПЛЕКТУЮЧИХ
ДЛЯ АВТОМОБІЛІВ, ЗБІЛЬШУЄ КІЛЬКІСТЬ РОБОЧИХ
МІСЦЬ ТА ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ ПРАЦІВНИКІВ



СВОЇМ ПРАЦІВНИКАМ МИ ГАРАНТУЄМО:

- Заїжді вчасна та достойна оплата праці
- Офіційне працевлаштування (по трудовій книжці)
- Забезпечення проживанням в м. Ужгород (для іногородніх)
- Харчування за пільговою ціною (2,50 грн.)
- за обід)
- Безкоштовне транспортування на/з роботи
- Медичне страхування за рахунок компанії
- Додаткові премії новим працівникам (діє до кінця червня)

Ми знаходимося за адресою: Закарпатська обл., Ужгородський район, с. Минай, вул. І. Туряниці, 7
Телефони для довідок: (0312) 42 90 41, мобільний 0959428428, безкоштовний тел.: 0 800 500 736

Добре справи

ДОДАТКОВЕ ФІНАНСУВАННЯ ДЛЯ ОСВІТЯН ТА МЕДИКІВ

Як відомо, до кінця року освітянам та медикам не вистачало коштів на виплату заробітної плати. Керівництво району еживаюло і еживає всіх можливих заходів, щоби вирішити цю складну проблему. Так, нещодавно, за клопотанням голови Турківської РДА Олександра Лабецького, в наш район надійшло майже 8 млн. субвенційних коштів.

Зокрема освітянська субвенція становить 5726,6 тис. гривень, з яких 198 тисяч гривень буде скеровано на оснащення загально-освітніх навчальних закладів засобами навчання, у тому числі кабінетами фізики, хімії, біології, географії, математики, навчальними комп’ютерними класами з мультимедійними засобами навчання. 2060,9 тис. грн. отримають медики.

Субвенція дозволить практично до кінця року закрити питання з виплатою заробітної плати.

Наш кор.

Вітаємо!



Церковний комітет та парафіяни с. Ропавське широсярдечно вітають з днем народження настоятеля храму Св. Мучеників Маккавеїв – о. Михайла Парашака – і бажають йому ще плідної і довгої праці на ниві Христовій, міцного здоров’я, щастя, радості, добра, довголіття.

Від широго серця бажаєм здоров’я.

Без нього не мілі всі добри діла.

В здоров’ї багатство і радість, і сила,
І більшого щастя на світі нема.

Із любов’ю та шаною – парафіяни с. Ропавське.



Призначення

РУСЛАН КОСМАН ЗНОВУ НА ТУРКІВЩИНІ

Минулого тижня військовим комісаром Турківського районного військового комісаріату призначено уродженця Старосамбірського району, 39-річного підполковника Руслана Космана. У свій час, з 2008 по 2010 рік, Руслан Васильович уже обіймав цю посаду. Згодом 4 роки очолював Самбірський військовий комісаріат, потім – рік проходив службу в навчальному центрі сухопутних військ «Десна», брав участь у бойових діях в зоні АТО.

Після школи закінчив Київський військовий інститут управління і зв’язку і був направлений в Самбір, де проходив службу на різних офіцерських посадах. А в 2001 році переведений у райвійськомат. Одружений. Сім’я проживає в м. Самбір.

Василь ВАСИЛЬКІВ.



26 жовтня буде відзначати своє 80-річчя житель с. Комарники – Богдан Миколайович Зубрицький.

Дорогоого, турботливого батька, дідуся, з нагоди ювілею, від широго серця і з великою любов’ю вітають: син Василь з дружиною Зеновоєю, дочки: Надія, Галина, Руслана, зяті: Володимир, Олександр, Василь, онуки: Ірина і Ігор, Віктор і Марія, Назар, Мар’ян, Оксана, Сергій, Марічка та адресують йому щирі слова вдячності та привітання:

Спасиби за серце, чуйне та ніжне,

За щиру турботу про нас,
За руки, що завжди не знають спочинку,

Готові на поміч прийти повсякчас.

За добру пораду, привітну усмішку,

Спасиби від кожного з нас.

Бажаємо Вам міцного здоров’я, довголіття, невичерпної життєвої енергії, світлої радості в житті, миру, тепла, добра і Божого благословення на многій літі!

У ніч перед виборами Україна перейде на Зимовий час



У ніч на 25 жовтня в Україні відбудеться перехід на зимовий час.

Стрілки годинників треба буде перевести на 1 годину назад – з 04:00 на 03:00.

Політична реклама

ЯКЩО НЕ МИ, ТО ХТО, КРІМ НАС?

Майбутнє Турківщини – наша спільна відповідальність

У свій час великий французький філософ і мислитель Жан-Жак Руссо сказав таку фразу: «Хто стриманий у своїх обіцянках, той точніший у їх виконанні». З цього часу пройшло багато років, змінювалися формациї та суспільні устрої, але актуальність цього геніального висловлювання не втрачала значимості. Вони й зараз є почальним для нас усіх. До нього треба прислухатися й використовувати у життєвих обставинах. Як відомо з історії, філософія Руссо і, можливо, цей влучний вислів мали великий вплив на формування світогляду знаних людей світу, серед яких і наш український філософ Григорій Сковорода. Зазвичай, не залишає байдужими вона й нас, звичних, пересічних громадян. У своєму житті доводилося зустрічати чимало людей, керівників різних рівнів у тому числі, що в своїй діяльності послуговуються такими принципами. Серед них – керівник з багаторічним стажем, відома й авторитетна особистість на Турківщині, директор ДП «Боринське лісове господарство», в минулому депутат Львівської обласної ради Михайло Ільницький. Зрештою, для наших читачів він не потребує жодного представлення. Найкраще про нього говорять добре справи та відчіність людей, яким в різні роки допомагав. Всі ми пам'ятаємо, що практично без його активної допомоги не обходить жодний великий чи малий мистецько-культурний чи громадсько-політичний захід. Сьогодні Михайло Михайлович є знову кандидатом до Львівської обласної ради. На завершення передвиборчої агітації ми вирішили поцікаєтися, як пройшла вона для нього і що найбільше турбує виборців?

– Останні два тижні я провів десятки цікавих, водночас гостро дискусійних, зустрічей в багатьох селах району, – розпочав розмову Михайло Михайлович. – Хоча це для мене звична робота, звичне спілкування з людьми про роками наболілі проблеми. Чи зараз, а чи раніше, завжди намагаюся вислухати людей і, в міру своїх можливостей, чи матеріально, а чи доброю порадою, допомогти. Люди потребують особистої допомоги, багато доводиться вирішувати проблемам церковних громад, учасників АТО. Зрештою, я народився на Турківщині і вже не один десяток років, як і мої земляки, відчуваю розумію, що найбільше болить.

Кажу щиро: на зустрічах я не обіцяю людям золоті гори. Всі ми розуміємо, що це з області фантастики. А ті, хто має занадто райдужні перспективи, просто займається обманом. Основне, що мене турбує, як і всіх турківчан (і я це знаю напевно), – дороги. Це ті артерії життя, по яких до нас може, і я вірю, прийде добробут. Треба лише нам всім дружно взятися до роботи, продемонструвавши при цьому бойківський патріотизм і наполегливість.

А у передвиборчій програмі зокрема я акцентую увагу на здешевленні будівництва доріг в районі. Зараз плече доставки будівельних матеріалів до нашого району є досить велике й, зрозуміло, затратне. Саме тому маємо й таку високу вартість робіт. Для прикладу, на капітальний ремонт відрізка дороги, протяжністю 2 км (між смт. Бориня та с. Н. Висоцьке) затрачено близько 9 млн. грн.. Зараз я всім наводжу приклад. Якщо 2 км цієї дороги поділити на 15 тис. м кв., вартість одного квадратного метра становить майже 900 грн. Це, зрозуміло, – надто дороге. Значно дешевше буде викласти дорогу з бруківки. Саме тому нам усім уже зараз, не гаючи часу, необхідно працювати над тим, щоб в районі був свій будівельний матеріал. Я вже давно кажу про те, щоб на річках Бітлянка, Либохірка, Стрий, і навіть Дністер, робити уловлювачі каменю. В часі повені води змивають його чимало. А влада чомусь ніколи не прислухувалася до таких пропозицій. Входить, що ми дарує-

мо камінь з нашого району сусідам. Подивімось, буквально декілька кілометрів від с.

Лімна, у с. Дністрик Старосамбірського району, де Дністер звивається змійкою, є багато гравію, намитого річкою. А за доброго господарювання значна його кількість таки могла б залишитися у нас. І сьогодні ми не казали б, де взяли матеріал для ремонту сільської дороги чи бічної вулиці. Я переконаний, що з допомогою таких уловлювачів-кар'єрів можна в декілька разів здешевити вартість ремонту доріг. Разом з тим мати й будівельний матеріал і для людей. Уявімо собі, сьогодні машина гравію в с. Боберка коштує більше 3 тис. грн. Сума немала і для багатьох вона просто не підйомна. Захоче людина будувати будинок і зразу ж стикається з проблемою.

Або ж візьмемо кар'єр у Боберці. Я розумію, що камінь є не придатним для будівництва доріг, але ж для облаштування основи таки можна його використовувати. Конче необхідно відкрити, нехай і невеликий, кар'єр у с. Мохнате – на так званій квасній воді.

Як бачимо, перспективи є, треба лише докласти деяких зусиль, щоб їх зреалізувати. І це під силу нам усім.

– **Михайле Михайловичу, думаю, що на зустрічах люди порушують й питання зайнятості, адже, як відомо, у нашему районі надто мало вільних робочих місць.**

– Безперечно, ця проблема – надзвичайно актуальна. Але тут ми зрозуміли, що до нас не прийде добрий дядько і не створить нам робочі місця. Ми самі, виходячи з тих обставин, що склалися, зможемо забезпечувати для себе зайнятість, а держава має нам в цьому сприяти. Скажімо, пільговим оподаткуванням, сприятливою ціновою та кредитною політикою. Зазвичай, розмовляючи з людьми, я розпо-

відаю, на перший погляд, прості речі, як би все це мало вигляда-



ти. Недавно я по телебаченню побачив сюжет про одне з неперспективних сіл Угорщини. Там активний місцевий голова, порадившись з громадою, взяли за недбане приміщення й, провівши там невеликий косметичний ремонт, облаштували готель і кафе. Пройшло зовсім небагато часу, і у це віддалене село з Будапешта, за 300 км, їдуть молоді люди відпочивати, насолоджуючись

простою, й водночас вишуканою, кухнею, залишаючи в місцевій громаді чималі гроші. У нашому районі, практично в кожному селі, є чудові господині, які вміють гарно випікати й готовати смачні бойківські страви, є й приміщення, що пустують, то чому б щось подібне не зробити? Можливості є, потрібно лише бажання.

Або ж візьмемо Західний реабілітаційний центр у с. Яворів. Туди приїздить багато людей з різних регіонів України, та й навіть із-за кордону. Невже всім ім так подобається традиційне харчування? Невже вони не мають бажання поїсти доброї бринзи чи хорошого кляганого сиру, сметани чи смачних вареників з

капустою, грибами, чи пампушків, які готують наши господині? Чому не можна поблизу реабілітаційного центру зробити невеликий базарчик, де б люди могли заробляти гроши, реалізовуючи власно вирощену продукцію? Це можуть бути й яблука, груші, огірки чи помідори. Ви знаєте, на зустрічах, коли я про це розповідаю, люди зі мною погоджуються. Ті, що приїжджають до нас подихати свіжим карпатським повітрям, зрозуміло, хочуть ще й смачно поїсти. А нам треба зацікавити їх, створивши такий собі бренд, який притягуватиме їх щороку (зрештою, якщо поділяться враженнями) приїдуть і інші друзі. Скажімо, закарпатці мають термальні води, вина і цим гордяться та ефективно використовують. Ми ж також маємо свої ізюмінки. Для прикладу, хочу згадати активного підприємця із смт. Бориня Богдана Комарницького. Він вилікає смачний, бездріжджовий, хліб, робить гарні сири, які, наскільки мені відомо, досить користуються популярністю. Щось подібне можна і треба робити в кожному селі. Тоді, повірте, до нас пойдуть відпочивати іноземці. А житимуть в агроселях, які зараз пустують. Ходитимуть на екскурсії до неповторних храмів, якими багатий наш край.

Щоб зреалізувати все це, повертаюсь до вище сказаного, мусимо зробити гарні дороги. Не поїде до нас турист по таких вибітах, як сьогодні. Це роблять лише екстремали на позашляховиках. Хочу, щоб всі ми зрозуміли, що життя в районі, і в кожному населеному пункті зокрема, у значній мірі залежить від нас з вами, від громади, яка має об'єднатися, разом працювати над проблемами, разом й вирішувати. При цьому пам'ятати нашу давню народну мудрість, що під лежачий камінь вода не тече.

Це ті дві окреслені проблеми, вирішувати які вже треба зараз і сьогодні.

– **Михайле Михайловичу, думаю, що цими двома обговорюваними проблемами Ваші зустрічі не обмежувалися, але за браком газетної площа, хочу подякувати Вам за цікаву розповідь й побажати успіхів на виборах. Та наступок процитувати слова відомого співака й патріота, лідера групи «Океан Ельзи» Святослава Вакарчука: «Країна стане сильною не тоді, коли більшість буде думати однаково, а тоді, коли більшість буде думати». Отже, думаймо прогресивно, думаймо нетрадиційно, і успіх обов'язково буде.**

Розмовляв Василь ВАСИЛЬКІВ.

Вітаємо!

Дорогу хресну маму, жительку с. Красне – Марію Йосипівну Александрову – з ювілейним днем народження щиро-сердечно вітає похреница Оксана Андрійчин і бажає ювілярці:



*Неба безхмарного,
Настрою гарного,
Здоров'я без ліку
І довгого, довгого віку.
Хай Матір Божа від біди
оберігає,
В душі панують мир і доброма.
Ісус Христос здоров'я посилає
На многії і благії літа.*

15.10.2015 року в приміщенні Турківської міської ради було проведено конкурс на право укладення договору оренди нежитлового приміщення, з метою розміщення аптеки для обслуговування пільгових категорій населення, торгівлі наркотичними та психотропними речовинами, за адресою: вул. Молодіжна, 46-б у м. Турка.

На розгляд конкурсної комісії Турківської міської ради надійшла лише одна конкурсна пропозиція від Бенкеч Геннадія Михайловича, у зв'язку з цим конкурс на право укладення договору оренди не проводився. Відповідно до п.4.3 Положення «Про оренду майна територіальної громади міста Турка», затвердженого рішенням Турківської міської ради №355, від 30.08.2011 року, у випадку наявності лише одного претендента на право оренди, підставою для укладення договору оренди комунального майна є рішення сесії Турківської міської ради.

Цього ж дня, рішенням сесії Турківської міської ради за №3033 дано згоду на укладення договору оренди нежитлового приміщення для розміщення аптеки для обслуговування пільгових категорій населення, торгівлі наркотичними та психотропними речовинами, за адресою: вул. Молодіжна, 46-б у м. Турка з Бенкеч Г.М.

15.10.2015 року в приміщенні Турківської міської ради було проведено конкурс на право укладення договору оренди нежитлового приміщення, з метою розміщення аптеки для обслуговування пільгових категорій населення, торгівлі наркотичними та психотропними речовинами, за адресою: вул. Міцкевича, 8 у м. Турка.

Участь у конкурсі взяли два участники. За результатами проведення конкурсу, конкурсною комісією визначену переможця - Лемця Андрія Вікторовича, оскільки останнім запропоновано максимальний розмір місячної орендної плати за оренду нежитлового приміщення, за адресою: вул. Міцкевича, 8 у м. Турка, в розмірі 306,86 грн. (без врахування ПДВ) орендної плати за місяць, та запропоновані ним умови щодо ефективного використання об'єкту оренди і дотримання вимог експлуатації об'єкта відповідали умовам конкурсу.

Василь ШКЛЯР - член політради УКРОПу



«Я знаю, що якби не УКРОП, то лінія фронту сьогодні проходила б на моїй Черкащині. Можливо, в Холодному Яру»



ТИ - ПАТРІОТ, ГОЛОСУЙ ЗА

УКРАЇНСЬКЕ
ОБ'ЄДНАННЯ
ПАТРІОТІВ -
УКРОП

№ 14



КОМАНДА УКРОПу У БЮЛЕТЕНІ
ДО ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

Турківський район
ДУБРАВСЬКИЙ
Андрій
Громадський активіст



№ 14
У БЮЛЕТЕНІ
ДО ЛЬВІВСЬКОЇ
ОБЛАСНОЇ РАДИ



Турківський район
БОГДАН
Йосип
Голова товариства «Турківщина»



Нам пишуть

КУДИ Ж НАМ, ІНВАЛІДАМ, ДІВАТИСЯ?

Минулого місяця я їхав із с. Шум'яч до Турки маршруткою «Дністрик-Дубовий – Борислав» (№ 005-24 ТА).

Коли зайдов у неї, то водій попросив заплатити гроши. Я відповів: «В мене посвідчення інваліда війни 3-ї групи». Тоді водій Федір Лехновський почав кричати, що понаробляли посвідчень і хочуть їздити безкоштовно, при цьому сказав, що наступного разу мене викине з маршрутки.

Від цього випадку пройшло трохи часу, але ще й досі болить серце за таке чергство і байдуже ставлення окремих водіїв маршруток до нас, інвалідів.

Василь БОЙКО.

Здам в оренду приміщення в м. Турка, по вул. Травнева. Приміщення 100м², є зварка, оприлюднення, напівавтомат, ключі і т.п.

Потрібен зварник.

Ціна – договірна.

Тел.: 0678318205, 0999074447.

ТзОВ «Резерв-Центр». Охоронники (чоловіки, жінки). Тел.: 0675416258, 0952304181, 0675416224.

Йосип Богдан – організатор і вмілий керівник товариства «Турківщина» у Львові

Політична реклама

Запитайте будь-кого із жителів Турківщини, хто такий Олексій Кушнір? Переважна більшість впевнено відповість: це знаний у медичних колах Львівщини хірург, надзвичайно доброзичлива і щира людина. Як кажуть в народі: лікар – від Бога.

Народився Олексій Ількович в с. Бітля. Після успішного закінчення Івано-франківського медичного інституту оселився у Львові, де й відбулося його професійне становлення як висококласного фахівеця. Безсумнівно, він належить до когорти тих вихідців з нашого краю, хто своєю подвижницькою працею прославляє Бойківщину, й гордиться, що належить до цього давнього й славного етносу.

Днями видатний хірург відвідав нашу редакцію, аби розповісти турківчанам про свого приятеля, не менш відомого нашого країнини, кандидата юридичних наук, доцента кафедри цивільного права та процесу Львівського НУ ім. Івана Франка, автора багатьох підручників, беззмінного голову товариства «Турківщина» у Львові Йосипа Богдана. До того ж і приїд вагомий – Йосип Гнатович кандидує в депутати до Львівської обласної ради від ПП «Українське об'єднання патріотів «УКРОП» по 79-му виборчому округу.

– Знаєте, – розпочав розмову Олексій Ількович, – мені, як і переважній більшості бойкам-мігрантам, не байдужа доля нашого краю. Часто буваючи в рідному селі (маю тут своє помешкання), задаю собі запитання: чому в такому багатому, красивому краї так важко живуть мої земляки – велики трударі і патріоти? У роздумах приходжу до думки – нам бракує справжніх патріотів-професіоналів, яких не можна здурити чи, як кажуть бойки, обвесті довкола пальця. На моє глибоке переконання, це мають бути харизматичні особистості, які в житті домоглися певного становища не завдяки звязкам чи грошам, а завдяки власному розуму й інтелекту. До таких і належить високо ерудованій правник-інтелектуал з величезним досвідом – Йосип Богдан, уродженець столиці Бойківського краю – м. Турка.

– Олексію Ільковичу,

скажіть, будь ласка, як давно Ви знаєте Йосипа Гнатовича і за яких обставин Ви з ним познайомилися?

– Заприятелювали ми не так уже й давно – у 2006 році. Хоча й до того чув багато добріх відгуків про нього, його наукові досягнення, громадську роботу. А коли вихідці з Турківщини вирішили зорганізуватися у товариство, зібралися на перше засідання, майже 15 років тому, передсвідчившись в неодноразово почути. З першого спілкування я зрозумів, що Йосип Гнатович – справжній інтелектуал, комунікаційний й ініціативний. У спілкуванні – виважений, стриманий;

якщо вже про щось розповідає, то відчувається фаховість, чіткість й конкретика, як і належить викладачеві Франкового вузу. Тому й не дивно (а радше закономірно), що члени нашого Товариства, яке щойно зароджувалося, обрали його головою,

доручивши при цьому вирішувати організаційні питання з напрацюванням статуту та реєстрації гропадської організації. І, взявши за цю непросту роботу, Йосип Гнатович провів її швидко і фахово. Не буде перебільшенням, коли скажу, що саме завдяки йому ми маємо своє Товариство, де можна в щирій, невимушненій обстановці поспілкуватися, обговорити проблеми рідної Бойківщини, у міру можливостей, допомагати землякам.

Чогось подібного не зробили у Львові вихідці жодного району області. Ми гордимося нашим Товариством й дякуємо Богу, що очолив його саме Йосип Богдан. – До речі, Ви сказали про допомогу Товариства нашим країнам. У чому вона проявляється?

– Зрозуміло, що ми не можемо на Турківщині побудувати якийсь завод чи відповідниковий комплекс. Для цього потрібні чимали кошти. Але допомагати консультативно, в міру своїх про-

фесійних обов'язків, – це наше головне і надзвичайно важливе



задання. Уявіть собі: приїхала людина з Турківщини й не знає, як дістути до якоїсь державної установи. Часто доводиться брати її за руку і заводити туди, просити знайомих у сприянні вирішення її проблем. Що стосується правничої допомоги, то Йосип Гнатович тут сам дає раду. А ось, скажімо, медичної – допомагаємо, хто чим може. Сьогодні мені важко пригадати, скільки разів він телефонував особисто мені допомогти в лікуванні тієї чи

іншої людини з Турківщини. Думаю, що подібні дзвінки були й до інших відомих медиків, наших земляків, скажімо, академіка Івана Ільницького чи св. пам'яті, професора Ігоря Герича, відомого нейрохірурга Івана Федорка. Знаю, що за сприяння Йосипа Богдана, чимало наших країн було влаштовано на роботу та навчання.

До слова, саме він зорганізував нас до активної підтримки проведення бойківських фестивалів та світових конгресів бойків. Ми запрошуюмо до Львова на урочисті засідання товариства самобутні й цікаві мистецькі колективи з району, таким чином популяризуємо наші традиції й звичаї.

Я з великою симпатією й шаною відношуся до всіх кандидатів, що балотуються у Львівську обласну раду від Турківського району, але вважаю, що в часі децентралізації в облраді мають бути справжні фахівці й, в першу чергу, юристи, які прийматимуть професійні, виваженні, основні, потрібні людям рішення. До таких й належить Йосип Богдан. Він знає, як пишуть закони та як домогтися їх виконання. Матимемо справді правову державу, тоді й господарка лагодитиметься. Я закликаю своїх земляків зробити правильний вибір, адже від нього залежить наше майбутнє.

Розмову вів
Микола ПАВЛЮХ.
На фото (зліва на право): Йосип Богдан, Олексій Кушнір та світлої пам'яті Іван Федорко.

Наша історія

ВКЛОНІТИСЯ СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ ГЕРОЇВ УПА

зібралася громадськість на свято Покрови Пресвятої Богородиці у Борині

Минулого тижня, у прекрасний і величний християнський празник – на Покрову Пресвятої Богородиці – свято, яке шанували козаки, воїни ОУН-УПА, яке минулорічним Указом Президента оголошено Днем захисника України, в селищі Бориня відбулися заходи з вшанування пам'яті тих, хто віддав своє життя за ненайкі Україну. В урочищі Бабінець, у місцях захоронення вояків УПА, а також на селищному цвинтарі, де перезахоронено 28 вояків 46-го відділу УПА, було покладено квіти; відслужена поминальна панахида біля пам'ятника борцям за волю України.

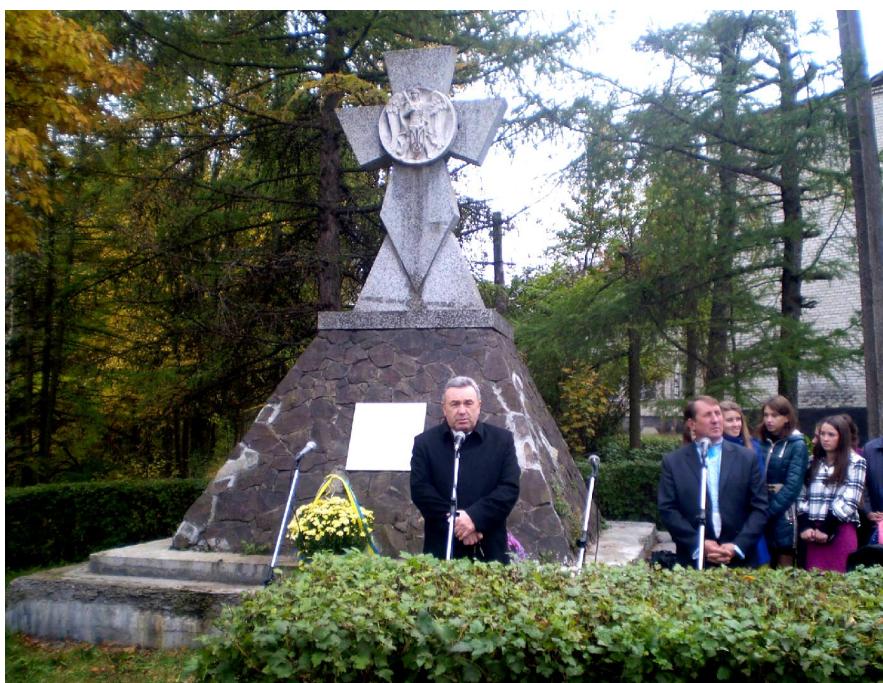
Хоча святкування розпочалося ще днем раніше – 13 жовтня – в м. Турка. Біля військомату зібралися представники влади та громадських організацій, учасники АТО й небайдужі турківчани. Спершу вони поклали квіти до пам'ятників – воїнам-афганцям, Тарасові Шевченку і Степану Бандері, стелі Небесної Сотні, статуй Божої Матері, Героям Майдану – біля пам'ятної дошки Роману Сенику та на могилі загиблого в зоні АТО Юрія Міська. У мистецькому центрі «Україна» відбулося урочисте зібрання, на якому виступили голова Турківської РДА Олександр Лабецький, заступник голови Турківської районної ради Юрій Лило, а виконувач обов'язків Турківського міського голови Оксана Федичишак вручила воїнам АТО грамоти і подарунки. Після цього відбувся цікавий концерт.

Як відомо, Бориня з 1940 по 1959 роки була районним центром, а осередок Організації Українських Націоналістів, яку засновано у Відні 1929 року, у Борині вже діяв у 1932-му. Його було організовано, при підтримці Мирона Уtrysка, Юрієм Муликом. Також відомо, що в березні 1939-го, коли у Закарпатті було створено незалежну державу – Карпатську Україну, осторонь цієї події не залишилися й жителі Борині – члени ОУН, на чолі з Юрієм Муликом. Відразу 13 юнаків вишили допомагати боронити незалежність Карпатської України. Троє із них знайшли свій останній спочинок на закарпатській землі. Прізвища тих борців – Федір Григорович, Юрій та Іван Дяковичі, Олекса Кравців, Омелян Комарницький, Григорій Марочканич, Яків Дудурич; Ігнат, Григорій-Роман – Сеньківи, Юрій та Григорій Мулики, Михайло та Антін Шкітаки. 14 жовтня 1942 р. на Волині була створена Ук-

райська Повстанська Армія. ОУН-УПА діяли й на наших гірських теренах. Відомо, що у Боринському районі тоді працював відділ УПА, під командуванням майора Степана Стебельського, на псевдо «Хрін», за освітою – педагог, засновник інженерних і хімічних підрозділів УПА. На теренах Боринського куща знаходився й 46-й відділ УПА Василя Шушканиця, а в кожному населеному пункті були організовані законспіровані станиці ОУН, також кущові, районні, надрайонні проводи ОУН, які мали у своєму розпорядженні озброєні бойовики, жіночі сітки ОУН та станиці Союзу Українок. За деякими даними, в урочищі Вільховата, в липні 1944 р., відбулося перше засідання Української Повстанської Визвольної Ради. На цьому терені постійно діяли й українські партизани. Тому радянська влада вирішила якимось чином зганьбити саме цю місцевість, влаштувавши тут сміттєвалище.

У 1990-92рр. у Борині проводились пошукові роботи, щоб відновити історичну пам'ять про полеглих борців за волю України. В 1990 р. з урочища Бабінець було

перезахоронено на Боринському цвинтарі легендарного командира 46-го відділу – Василя Шушканиця (Біра), уродженця с. Лавочне Сколівського району, разом з його побратимами. Серед них й боринчанина Миколу Татарина. 5 липня 1992р. з урочища Бабінець на цвинтар с. Яблунів



змагань, розповіла присутнім на цьому заході вчитель історії Боринського НВК Оксана Нискогуз.

Біля пам'ятника борцям за волю України, що в центрі селища, незалежно від віросповідання, усі люди – старші за віком, вкрай сивиною горяни, діти і молодь – на чолі з настоятелем місцевого храму, о. Казимиром, разом з п'ятьма священиками, церковними хористами, помолилися за убієнних та окропили пам'ятник свяченою водицею.

На цьому поминальному святковому дійстві, яке, до речі, відбулося з ініціативи патріота рідного краю, ентузіаста Богдана Комарницького, при активній підтримці учнівської молоді, викладачів та працівників школи та Боринського ліцею народних промислів і ремесел, дитячої музичної школи, Народного дому, висту-

пили й привітали зі святом священик о. Казимир, голова районної ради Володимир Лозюк, голова райдержадміністрації Олександр Лабецький, який наголосив, що це свято й для 277 мобілізованих з Турківського району, а також кількох десятків добровольців, які в нинішній нелегкий для України час стали на захист рідної землі; голова ГО «Бойківщина ХХІ століття» Петро Косачевич, директор ДП «Боринське лісове господарство» Михайло Ільницький (на фото), учасник АТО Іван Калинич та інші.

– Ті молоді люди, пам'ять яких сьогодні вшановуємо, віддали своє життя, свою душу за нас з вами. І якби мені хотілося, щоби ця пам'ять, те їхнє героїство єднало нас і кликало до того, щоби ми змінювалися, щоби не шука-

ли один в одного лише недоліки. Щоби ми наслідували той героїзм, ту порядність, ту відвагу від них і передавали майбутнім поколінням. Історія повторюється. Знову гинуть люди, війна косить цвіт нації, знову віддають вони своє життя і здоров'я за рідну землю. Бачачи це, розуміймо, що Україну потрібно починати будувати з себе, очищуючи своє сумління, своє серце, підказувати тому, хто робить неправильні кроки, і разом, в єдності, згуртовано, при Божій помочі, будувати Україну, – сказав у своєму виступі, при покладанні квітів до пам'ятного знака полеглих геройів УПА, Боринський селищний голова Орест Яцкуляк.

Ольга ТАРАСЕНКО.

R

МОМ допомагає просувати гендерну рівність у Карпатах

Швейцарське бюро співробітництва в Україні відзначило Нагородою у сфері гендеру проект МОМ «Запобігання торгівлі людьми шляхом соціальної роботи та розвитку громад». Нагороду було засновано цього року для відзначення найефективніших ініціатив, спрямованих на вирішення проблеми гендерної нерівності та запровадження нових підходів до подолання гендерних стереотипів.

Проект МОМ реалізовувався з 2009 року у партнерстві з двома громадськими організаціями: Західноукраїнським ресурсним центром та Українським фондом «Благополуччя дітей», і зокрема допомагав сільським громадам з обмеженими економічними можливостями та високим рівнем трудової міграції створювати нові робочі місця та підвищувати обізнаність щодо проблеми торгівлі людьми і можливостей безпечної міграції.

Одним із найуспішніших учасників проекту була Руслана Лєнью з села Явора Львівської об-

ласти. Руслана – мати п'ятьох дітей, найстаршому з яких 24 роки, а наймолодшій донечці щойно виповнилось 6 (учениця 1 класу місцевої школи). Чоловік Руслани – трудовий мігрант, і доки він перебуває на заробітках, вона піклується про п'ятьох дітей, господарство і домашню худобу. Руслана – прекрасна дружина та мати; ій 45 років, останні десять з яких провела у відпустці із догляду за дітьми.

Коли експерти МОМ уперше відвідали Явору, Руслана зацікавилася можливістю взяти участь у роботі з розвитку громади се-



ніше люди іздили до найближчого містечка зробити зачіску чи підстригтися) і дівчина, яка раніше була трудовою мігранткою, повернулась до Явори, щоб працювати перукаркою.

З плином часу Руслана стала неформальним лідером у селищі. Люди звертаються до неї за порадою і звірюються їй у своїх турботах.

Проект завершується у цьому році, але Руслана не планує зупинятися. Нещодавно вона відвідала проектних менеджерів у Львові та попросила у них усі книги з лідерства, проектного менеджменту та розвитку сільських громад, які у них були. Коли експерти запитали, навіщо їй ця література, Руслана відповіла: «У нашому селі стільки проблем, і я хочу дізнатись про нові шляхи їх вирішення».

Представництво Міжнародної організації з міграції в країні IOM Ukraine.

Володимир Громик:

«З любов'ю до Бога, України, Бойківщини»

Наш гість – уродженець села Гусне, відомий в Україні журналіст та видавець релігійної літератури, член Національної Спілки журналістів України, автор та упорядник більше десятка релігійних книг. Крім вищої журналистської освіти у Львівському національному університеті ім. Івана Франка, навчався в Інституті вищої релігійної культури Люблінського католицького університету (Польща). За час своєї журналистської та мирянської праці побував у багатьох країнах світу, несучи добру вістку про нашу державу та рідну Бойківщину. Напередодні виборів спілкуємося з нашим відомим земляком про політику та духовність як неїд'ємну складову морального оздоровлення суспільства.

– Пане Володимире, то-таки справджується вислів: якщо ти не цікавишся політикою, то політика зацікавиться тобою?

– Я ніколи не вважав себе апологетичним, але уникав депутатських пристрастей. Бо вважав, що і без депутатського мандата можна спричинитися до розбудови своєї держави та милосердних справ до ближнього. Господь мені у цьому дуже допомагав. А я, відчуваючи Божу опіку, не марнував час, аби залишити добрий слід на землі. Хоч Львів, де я мешкаю понад 30 років, і мое рідне село Гусне, де я народився, розділяє понад 170 кілометрів, однак ця відстань не перешкоджає мені жити проблемами і радостями моєго рідного села. Тут живе моя родина, тут покоїться моя найдорожчка мама та інші близькі мені люди. У вільний час я з великим бажанням їду до Гусного, зустрічаюся із вчителями, односельцями, що потребують допомоги, навідуємося до храму, до будівництва якого у свій час спричинився. Кілька років тому я навіть поряд з батьківською оселею звів свій будинок, аби моїх п'ятеро дітей могли будь-коли навідатись на гуснянські крутосхили, де пройшло дитинство їхнього батька. Оця прив'язаність до Бойківщини, а особливо складна ситуація в державі, зобов'язує мене, як і кожного свідомого українця, до особливої мобілізації сил для оборони своєї Вітчизни. А тому сьогодні доведеться використовувати всі можливості для відстоювання гідності нації. У тому числі й політичні.

– Наприкінці минулого року на телекранах та в інших ЗМІ демонструвався відеосюжет про те, що батько п'яти дітей, інвалід з дитинства, подарував нашим воякам власний автомобіль «Мерседес» для оборони одного з прифронтових міст Луганщини. Для нас, Ваших земляків, було приємно, що пан Громик зважився на такий милосердний жест...

– Я зробив це з таких почувань. Нація – в небезпеці, Україна потребує захисту. У мене – чотири сини. Один з них – студент, три –

дітлахи, котрі знають, що Путін – ворог, але до зброй ще замалі. У самого немає здоров'я йти на



фронту. А тому відправив «добровольцем» наш «Мерседес». І якщо це швидкісне авто врятувало бодай одне молоде життя, то я від цього є щасливий. А матеріальні речі – справа наживна. Якщо до них не прив'язуватися. Пам'ятаймо: коли робитимемо справи милосердя, то в такий спосіб закладатимемо скарби на Небі.

– Пане Володимире, сьогодні більшість кандидатів у депутати до місцевих Рад записують виборців обіцянками, аби здобути їхні голоси. Як, на Вашу думку, це нормально, коли заздалегідь обіцяють те, чого не виконують?

– Найперше. Я є позапартійний і ніколи до ніякої партії не вступав. Бо не хочу бути жодній політичній силі зобов'язаний. Я зобов'язаний лише Богові і своїм батькам, що дали мені життя.

А тепер не про обіцянки, а про реальні справи. Бо лише ними можна здобути авторитет у рідному селі чи місті. З турківчанкою Мирославою Калинич знайомий понад 20 років. Ми разом працювали в мирянській організації «Українська молодь – Христові» (УМХ), який у ці дні виповнюється 25 років. Я був головним

редактором уемхівського часопису «Вірую», а Мирослава очілювала Турківську УМХ. А понад 15 років тому, при активній участі нашої української діаспори з Німеччини, нам вдалося організувати в Турці Соціальний фонд для допомоги багатодітним і малозабезпеченим сім'ям. За цей час гуманітарною допомогою скористалися сотні сімей. І мої гусняни – також. Скористалися і будуть надалі користатись, незалежно від того, які посади обійтимуть. Зараз працюю над тим, аби забезпечити адресні гуманітарні допомоги моїм одно-

сім'ю... Багато публічних людей воліють про це мовчати, а Ви, пане Володимире, «єпустите до хати»?

– Двері моєї львівської оселі завжди відчинені для земляків. Знаєте, я з сім'єю мешкаю в районі Привокзальної, і часто-густо мої гусняни не встигають добрatisя додому. Отож зупиняються і на ночівлю. Приймаю кожного, як рідного. Бо сам виріс у зліднях... Моя покійна мама народила 13 дітей, семеро з нас вижило... Але за все Богові дякую. Неважаючи на свою інвалідність з дитинства, мені вдалося реалізувати ті таланти, якими обдарував мене Господь. Крім навчання у двох вищих, пройшов професійний шлях від кореспондента обласної газети до головного редактора всеукраїнського християнського часопису «Вірую». А 15 років тому організував приватне релігійне видавництво «Покрова», книги якого розповсюджуються не лише в Україні, а й серед нашої діаспори у світі. Працюю не лише як директор видавництва, але також і як автор та упорядник багатьох книг. У творчій праці маю надійного і дуже кваліфікованого помічника в особі моєї дружини Ольги. Вона має вченій ступінь магістра богослов'я при Варшавському університеті (Польща) та диплом літературного редактора Львівської академії друкарства. Отримуємо вітху і розраду від п'ятирічних наших дітей. Найстарша донька, Катерина (назвав її в честь своєї мами), успішно закінчила Львівський медінститут і має дуже престижну роботу медика. А ще обдарувала мене двома внучками, яких сильно люблю. Син Роман «підкорив» два європейських виши. А місяць тому захистив диплом магістра політології Болонського університету (Італія). Володіє кількома іноземними мовами.

Крім двох школярів-відмінників Маркіяна та Андріяна, вітшає нас наш трирічний Володик. Під настрій співає український гімн і вітається зі всіма «Слава Україні!»

– А славу Україні здобудемо лише тоді, коли наведемо порядок у нашому спільному бойківському домі. Чи під силу це нам?

– Я – людина – максималіст, з наполегливим бойківським характером... Скажу лише одне. Для мене доброту і здоров'я земляків – не утопія. Я маю все для того, аби не думати про власні інтереси, а працювати для людей. З любов'ю до Бога, України, Бойківщини.

– **Дякую за відверту і щиру розмову.**

Розмовляв Андрій МАТУСЯК.

На фото: Володимир Громик

з дружиною Ольгою та чотирма синами.

Вітаємо!

Педагогічний колектив Ільницького НВК щиро сердечно вітає з ювілейним днем народження вчителя історії і інформатики – Ольгу Михайлівну Павлечко. Бажає шановний ювілярці міцного здоров'я, щастя, благополуччя і Божої опіки на довгий вік.



**Ми щиро-щиро Вас вітаємо,
Щастя, здоров'я і мури бажаємо.**

Зичим достатку, любові й тепла,

Від дружів – поваги, від людей – добра.

Щоб Ваше здоров'я як кремінь було,

Щоб щастя завжди його береґло.

Щоб радість постійно була на порозі,

А лиху у вічній й далекій дозорі.

Педагогічний колектив Верхньовисоцького НВК щиро вітає з ювілейним днем народження вчителя початкових класів – Світлану Іванівну Рик – і бажає їй міцного здоров'я, невисипу її життєвої енергії, достатку, радості, Божого благословення.



Хай Вас щастя, як дощ омиває,

Хай Вас радість завжди зустрічає.

Хай світлою буде життєва дорога

Любові – від рідних, а ласки – від Бога.

Похресниця Мар'яна, куми – Іванна і Віктор Височанські – щиро сердечно вітають з ювілейним днем народження дорогу хресну маму і куму – Світлану Іванівну Рик – і бажають ювілярці міцного здоров'я – з роси і води, світлої радості в житті, достатку, мури і Божої ласки на многій літі!



Хай Бог милосердний з високого неба

Дарує усе, чого лише треба,

А Матінка Божа – Цариця Свята –

Дарує щасливі і довгі літа!



Міжнародна громадська організація «Світовий Конгрес Бойків» інформує Вас, що від 2 до 6 серпня 2017 року в центрі Бойківщини – в Турківському та сусідніх до нього районах Львівської області – відбудуться Шості Всеесвітні Бойківські Фестини «Всеесвітні Бойківські Фестини - у розбудові Української держави!»

Просимо подавати свої заяви на участь та послуги до Координаційного центру фестин. Наш рахунок: р/р 26003300578109, філія Львівського обл управління ВАТ «Ощадбанк України», ЗКПО 36788061, МФО 325796 в філії Львівського обласного ощадного банку України Турківського ТВБВ № 10013/021 м. Турка, вул. Шептицького, 2.

Наша адреса: 82500, вул. Міцкевича, 27, Львівська обл., м. Турка, тел./факс: (03269) 32098, 32628, 39162, e-mail: kosachevuch@ukr.net.

З повагою, голова МГО «Світовий Конгрес Бойків» і Координаційного центру фестин, заслужений працівник культури України Петро Косачевич.

6 стор.

«БОЙКІВЩИНА»

23 жовтня 2015 року

КАНДИДАТИ НА ПОСАДУ СЕЛИЩНОГО ТА СІЛЬСЬКИХ ГОЛІВ ТУРКІВСЬКОГО РАЙОНУ

смт. Бориня

1. Шкітак Олександра Богданівна, 1975 р.н., самовисування

2. Яворський Іван Євгенійович, 1987 р.н., самовисування

с. Бітля

1. Малетич Василь Іванович, 1981 р.н., самовисування

2 Цап Мирослав Ількович, 1963 р.н., самовисування

с. Боберка

1. Копанишин Микола Петрович, 24.09.1957 р.н., самовисування

2. Перір Ігор Іванович, 29.03.1970 р.н., самовисування

с. Верхнє

1. Антонів Микола Михайлович, 1972 р.н., самовисування

2. Пшеницький Володимир Володимирович, 1988 р.н., самовисування

Чолапин Оксана Петрівна, 1968 р.н., самовисування

с. Висоцьке

1. Мандзяк Іван Васильович, 12.02.1959 р.н., самовисування

2. Черепанин Богдан Миколайович, 07.11.1965 р.н., самовисування

с. Гусне

1. Ільницький Іван Михайлович, 1960 р.н., самовисування

2. Ільницький Михайло Йосипович, 1943 р.н., самовисування

3. Яцик Микола Михайлович, 1982 р.н., самовисування

с. Яблунька

1. Боклах Олексій Вікторович, 31.01.1973 р.н., самовисування

2. Федорчак Андрій Григорович, 24.05.1956 р.н., самовисування

3. Шийка Богдан Олексійович, 25.08.1964 р.н., само висування

4. Шикітка Юрій Васильович, 25.10.1965 р.н., самовисування

с. Вовче

1. Бащак Володимир Миколайович, 23.02.1969 р.н., самовисування

2. Буріч Василь Васильович, 22.09.1960 р.н., самовисування

3. Дубиль Михайло Миколайович, 08.03.1958 р.н., самовисування

4. Дупріяк Віра Дмитрівна, 08.07.1964 р.н., самовисування

5. Зварич Павло Михайлович, 14.06.1974 р.н., самовисування

с. Головське

1. Бонтеї Микола Васильович, 03.01.1967 р.н., самовисування

2. Ільницький Віктор Васильович, 31.03.1971 р.н., самовисування

3. Тупитчак Михайло Михайлович, 15.08.1965 р.н., самовисування

с. Завадівка

1. Ігошева Іванна Степанівна, 05.07.1977 р.н., самовисування

2. Павлик Любомир Йосифович, 27.12.1972 р.н., самовисування

3. Павлик Мар'ян Ярославович, 27.07.1959 р.н., самовисування

4. Сакаль Мар'ян Дмитрович, 26.05.1962

р.н., самовисування

5. Яворський Микола Якубович, 13.09.1973 р.н., самовисування

с. Ільник

1. Ільницький Роман Якубович, 16.07.1973 р.н., самовисування

2. Кропивницький Віктор Іванович, 06.10.1967 р.н., самовисування

3. Яворський Олександр Михайлович, 02.05.1980 р.н., самовисування

с. Ісаї

1. Галишин Михайло Іванович, 13.10.1964 р.н., самовисування

2. Куриляк Оксана Антонівна, 04.04.1974 р.н., самовисування

3. Рябінець Володимир Михайлович, 20.01.1950 р.н., самовисування

с. Карпатське

1. Момоход Марія Федорівна, 1971 р.н., самовисування

с. Комарники

1. Комарницький Ігор Володимирович, 1965 р.н., самовисування

с. Красне

1. Білинський Йосиф Ярославович, 1960 р.н., самовисування

2. Малетич Ярослав Іванович, 1956 р.н., самовисування

с. Кривка

1. Повханич Михайло Васильович, 08.11.1964 р.н., самовисування

с. Ластівка

1. Савчук Михайло Іванович, 10.11.1975 р.н., самовисування

с. Либохора

1. Гакавчин Василь Михайлович, 03.04.1970 р.н., Турківська районна організація всеукраїнське об'єднання «Свобода»

2. Комарницький Василь Андрійович, 13.09.1966 р.н., самовисування

с. Лімна

1. Будз Степан Пантилимонович, 09.01.1967 р.н., самовисування

2. Джебженяк Ярослав Павлович, 12.03.1992 р.н., самовисування

3. Кіра Віталій Федорович, 03.03.1985 р.н., самовисування

4. Петренко Петро Степанович, 09.06.1973 р.н., самовисування

с. Мохнате

1. Матківський Василь Йосипович, 11.03.1964 р.н., самовисування

2. Павук Олег Йосипович, 06.11.1969 р.н., самовисування

с. Н. Висоцьке

1. Білинський Валерій Семенович, 1968 р.н., партія УКРОП

2. Іжик Любов Іванівна, 1971 р.н., самовисування

3. Ірод Ярослав Васильович, 1958 р.н., самовисування

4. Марчишак Богдан Онуфрійович, 1960 р.н., самовисування

5. Цуняк Роман Лук'янович, 1967 р.н., самовисування

с. Н. Турів

1. Розлуцький Богдан Миколайович, 02.09.1960 р.н., самовисування;

2. Шкрамко Петро Іванович, 22.04.1970 р.н., самовисування.

с. Н. Яблунька

1. Бринько Адам Іванович, 1965 р.н., самовисування

2. Ковальчин Василь Васильович, 1977 р.н., самовисування

3. Куприч Петро Богданович, 1963 р.н., самовисування

4. Пукшин Степан Йосипович, 1963 р.н., самовисування

5. Хорт Василь Дмитрович, 1970 р.н., самовисування

с. Присліп

1. Ляхович Онуфрій Семенович, 1974 р.н., самовисування

с. Риків

1. Пограничний Дмитро Йосипович, 10.05.1968 р.н., самовисування

2. Туличак Микола Омелянович, 07.12.1969 р.н., самовисування

3. Цюцік Ніна Семенівна, 04.01.1969 р.н., самовисування

4. Шуптар Володимир Іванович, 14.01.1957 р.н., самовисування

с. Розлуч

1. Савчак Роман Іванович, 18.08.1978 р.н., самовисування

2. Шугало Михайло Васильович, 24.05.1988 р.н., самовисування

3. Когут Галина Василівна, 04.01.1979 р.н., «Громадянська позиція»

с. Сянки

1. Василечко Степан Іванович, 12.06.1962 р.н., самовисування

2. Бабунич Степан Миколайович, 05.01.1978 р.н., самовисування

3. Василечко Степан Степанович, 17.02.1977 р.н., самовисування

4. Дякунчак Катерина Юріївна, 14.08.1958 р.н., самовисування

с. Хащів

1. Кметик Микола Миколайович, 31.05.1972 р.н., самовисування

2. Павлюх Василь Васильович, 24.07.1959 р.н., самовисування

с. Шандровець

1. Козанчин Михайло Васильович, 28.11.1973 р.н., самовисування

2. Козар Василь Васильович, 03.04.1965 р.н., самовисування

с. Щум'яч

1. Годованець Василь Васильович, 03.04.1984 р.н., самовисування

2. Кобиляк Ігор Іванович, 26.05.1986 р.н., ПП. «Об'єднання «САМОПОМІЧ»

с. Явора

1. Гошовський Дмитро Ігнатович, 06.10.1966 р.н., самовисування

2. Леньо Руслана Степанівна, 18.11.1970 р.н., самовисування

3. Сайкун Надія Василівна, 18.03.1969 р.н., самовисування

с. Ясениця

1. Кузьмич Оксана Василівна, 1958 р.н., самовисування

2. Пащук Богдан Степанович, 1952 р.н., самовисування

Vітаємо!

Дорогої свата, жителя с. Комарники – Богдана Миколайовича Зубрицького – з 80-річним ювілем від дня народження щиро сердечно вітають свати Володимир і Зеновія Комарницькі з сім'єю, із с. Комарники, і бажають здоров'я, радості в житті та Божого благословення.
Хай Бог милосердний з високого неба
Дарує усе, чого лише треба,
А Матінка Божа – Цариця Свята –
Дарує щасливі і довгі літа!



Кохану дружину, любому маму, дорогу сестру і

Шкільні новини

«ЄДИНА УКРАЇНА»

Під такою назвою в Нижненській загальноосвітній школі І-ІІ ст. пройшла зустріч з учасником бойових дій в зоні АТО, завідувачем Народного дому села Верхнє – Миколою Антонівим.

Приміщення, в якому відбувалася зустріч, було святково оформлено. Перед початком зустрічі вчитель географії С.М.Станінів розповіла про події, які відбуваються на Сході України, назвала прізвища воїнів села Нижнє, які захищали східний крихкий кордон України. Потім, щоб ознайомити учнів з подіями, які відбуваються в Україні, виступив сам Микола Михайлович.

Він розповів, як важко жителям Сходу та тим, що воюють в зоні АТО. Всіх вразила його розповідь про мужність і відвагу під час оборони с. Щастя і гори 179 і 5 у с. Кримське. Всі із захопленням і хвильованням слухали його розповідь про захист Бахмутської траси.

Волонтери, родичі, знайомі забезпечували його всім необхідним – одягом, взуттям та продуктами харчування. Зосередив увагу на своїх нагородах, які одержав під час перебування на війні. Після закінчення його розповіді діти з цікавістю давали

запитання, на які він охоче відповідав.



У подарунок для нього прозвучали вірш та пісні: «Синє небо, жовте поле», «Це моя земля», «Прошу в неба», «Країно моя».

Виконували їх дівчата 8-9 класів: Тетяна Калинич, Андріана Ільницька, Вікторія Тупичак, Василіна Климко та Ольга Тацишин. Учні – Сніжана Лозницька, Микола Головчак, Андріана Тупичак і Андріана Ільницька – підготували подарунки, решта учнів – вручали квіти.

На завершення зустрічі учні зробили фото з гостем.

Микола Антонів подякував ді-

ректору школи Івану Захаревичу за проведену зустріч.

Ольга ТАЦИШИН,
учениця 9 класу.

ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ

У Матківському НВК цікаво й урочисто День захисника України, створення УПА та свято Покрови Пресвятої Богородиці. У середу, 14 жовтня, біля фігури Божої Матері, що знаходиться на території навчального закладу, на урочистий молебень до Пресвятої Богородиці зійшлися парафіяни з обох громад разом зі своїми настоятелями – отцем Василем та отцем Степаном. Усі щиро дякували Діві Марії, що вона вберегла наших захисників від ворожої кулі, і за те, що семеро їх – із восьми – уже демобілізовані.

На зустріч прибули й самі воїни АТО – Валерій Марців, Роман Білинський та Василь Зубкович. Сільський голова Олег Павко вручив їм подяки, а присутні заспівали «Многая літа!». Із словами вдячності до односельчан звернувся Валерій Марців. Він сказав, що молитви людей були найнадійнішим бронежилем для воїнів на передовій.

Завідувач Народного дому «Просвіта» О.Т.Лях та педагог-організатор Г.М. Сутчак підготували у школі для присутніх цікавий концерт із учнями 5 і 6 класів.

Насамкінець усім присутнім щиро подякував директор школи Михайло Трийцятник. Всі разом виконали гімн «Боже великий, єдиний».

Галина ТРИЙЦЯТИК,
бібліотекар Матківського НВК.

УКЛІН ВАМ, ВЧИТЕЛІ, за Вашу благодородну працю

Осінь. Різnobарвна, розмаїта. Вона – красива, мінлива й зовсім не нудна пора. Та це тому, що восени ми святкуємо професійне, благородне свято День Учителя. Нехай тільки раз в рік, але святкування вдалося на славу.

Зазначай у День Вчителя школярі йдуть до школи з букетами квітів і вітають своїх класних керівників. Мій клас, в якому цього року з двадцяти п'яти учнів залишилось тільки сім, вирішив привітати усіх вчителів нашої школи по-своєму, по-особливому.

Вітали ми вчителів у п'ятницю. А в четвер, після уроків, залишилися в школі, щоб гарно прибрати її. Ідей було дуже багато. Синіми і жовтими кульками ми прикрасили всю школу. Перший поверх, другий і, звичайно, третій, де знаходиться наш кабінет. На малювані картини та привітання «З Днем Учителя!» висили майже на кожному кроці. В нашому кабінеті фізики, в якому ми виступали, було багато живих квітів, намальованих картин, вишитих рушників і багато-багато різних листочків.

Зранку вчителі були здивовані та радісно посміхалися побаченню, коли заходили в школу, бо такої гарно прибраної школи вони не бачили давно.

Завершився скорочений навчальний день святковим концертом, на якому були також діти п'ятого класу. Вони і розпочинали свято. П'ятикласники дуже хотіли привітати свого першого класного керівника, Ганну Дмитрівну. І ми радо запросили їх. Діти розказували вірші і заспівали пісню, яку склали і написали для них батьки. Вчителька на рadozах розплакалася, бо настільки були вразливі слова пісні.

Після їх виступу пролунали наші вірші, привітання, побажання. На мою думку, розвеселили ми вчителів гуморесками. Та найбільше вони сміялися, коли почали фрази, які найчастіше вживають на уроках. Поставили ми ще смішну сценку «Як вчитель

Вероніка ВАЛЬКО,
учениця 11 класу Вовченського НВК.

Виконували їх дівчата 8-9 класів: Тетяна Калинич, Андріана Ільницька, Вікторія Тупичак, Василіна Климко та Ольга Тацишин. Учні – Сніжана Лозницька, Микола Головчак, Андріана Тупичак і Андріана Ільницька – підготували подарунки, решта учнів – вручали квіти.

На завершення зустрічі учні зробили foto з гостем.

Микола Антонів подякував ді-

Точка зору

Над ЗНО нависла загроза

Як стало відомо з інформаційних джерел директор, Українського центру оцінювання якості освіти Ігор Лікарчук подав другу заяву на звільнення. Першу він написав ще в другій половині липня, коли його було відсторонено від займаної на час проведення розслідування щодо підозр імовірних порушень в УЦОЯО. Але його заява залишилася не розглянута. А 21 липня пан Лікарчук подав другу заяву на звільнення, мотивуючи це тим, що він не бачить можливості дальше працювати в команді, яка є сьогодні при владі. При цьому, вважає своїм обов'язком довести до відома громадськості, що кожен день шанси на успіх проведення ЗНО у 2016 році зменшуються. Так пояснив своє рішення Ігор Лікарчук на особистій сторінці у Facebook.

Правоохоронці, шукаючи документи, які б засвідчували втручання у результати ЗНО, вилучили всі сервери, комп'ютери, програмне забезпечення, що ставить під загрозу проведення ЗНО 2016 року. Громадськість та випускники всіх середніх навчальних закладів стурбовані такими діями. Існують сумніви чи й справді правоохоронні органи взялися об'єктивно (ретельно) шукати корупцію у діях УЦОЯО. Адже ні для кого не є секретом, що коли тільки було запроваджено ЗНО, появились його противники, бо така новація дала дійсно, без усяких подачок і телефонних дзвінків, поступати дітям простих селян і робітників у найпрестижніші вищі навчальні заклади. Була спроба і у Верховній Раді пропобіювати закон, який би заборонив ЗНО і повернув вступ у вузи у старе русло. Але тільки активні дії громадськості і тодішнього Міністра освіти Івана Вакарчука зірвали ці спроби, і, як підтвердило життя, такі дії повністю виправдали себе.

На думку експертів, у Міністерстві освіти ще є можливість врятувати ситуацію. Все залежить від активної протидії цим спробам Міністра освіти Сергія Квіта. А повернати вступні іспити у вузах – це в краї усієї системи освіти, а корупція тут зацвіте буйним цвітом.

Василь КОСТЬ.

Лист в редакцію

Бути студентом – цікаво

Навчання у Дрогобицькому педагогічному ліцеї нам сподобалося з перших днів. Впорядковане приміщення, новий колектив, уроки, які проводяться парами, але найбільше запам'яталося посвячення в ліцеїсти.

Хочемо сказати, що час для проведення цього свята в ліцеї обрав дуже вдало, адже ми тільки починаємо звикати до нових однокласників та вчителів, іншої системи навчання та, зрештою, самостійного життя. Тому кілька днів, проведених серед карпатської природи, дозволяють дещо зняти напругу високого ритму перших днів навчання, близче познайомитися з ровесниками та наставниками і відчути себе частинкою навчального закладу, який відтепер став для нас рідним.

Для першокурсників посвята починається задовго до свого офіційного відкриття, тому що потрібно вивчити гімн ліцеїста, самим скласти сценарій представлення класу, вислухати настанови класного керівника та другокурсників...

І ось, нарешті, ми в автобусі. Перша зупинка - біля підніжжя славної Маківки. Ми пішки долали кілометри гірської дороги і водночас милувалися чудовими краєвидами Карпат. Коли дісталися меморіалу січових стрільців, були вражені чистотою і охайністю, які панують тут. А про панорамні види можна було б написати окремий твір.

Потім було урочисте посвячення. До нас звернулася директор ліцею О.В.Заяць. Вона привітала першокурсників з символічним вступом у ліцеїське життя. Дуже сподобався виступ капелана ліцею отця Степана Угриня, що, виявляється, теж колись був ліцеїстом. Нам зачитали слова Кодексу ліцеїста, який тепер стане частиною нашого життя. Коли настав час представляти свій клас, усі дуже хвілювалися, але все пройшло вдало. Виступи інших груп теж були цікавими.

Після закінчення урочистої частини, ми вирушили до селища Славське, у якому розташована відпочинкова база «Політехнік». Тут нам належало провести наступні два дні.

Проживали ліцеїсти в затишних і зручних номерах, для дівчат організували екскурсію селищем, хлопці мали туристичну мандрівку в гори, потім поводили різні спортивні ігри і, звичайно, увечері була дискотека.

Посвята вдалася. Було багато цікавих моментів, про які ми згадуватимемо ще дуже довго.

Марія Галац, Христина Матвіїв,
учениці групи гуманітарного профілю.

СПОРТ

БОРИНЯ ВИГРАЛА ЧЕМПІОНАТ РАЙОНУ

Минулої неділі на турківському міському стадіоні "Карпати" відбулися завершальні матчі чемпіонату району з футболу.

У поєдинку за третє місце бронзу здобули футbolісти з с. В. Яблунька, перемігши присліпчан з рахунком 5:2, а у фінальному матчі Бориня перемогла Вовче з рахунком 4:1, тим самим ставши чемпіоном Турківського району з футболу сезону 2015 року. Обидва матчі обслуговувала бригада арбітрів вищої категорії.

Кубками, медалями та грамотами переможців та учасників чемпіонату нагородили перший заступник голови федерації футболу Львівської області Степан Понайда, голова федерації футболу Турківщини Володимир Варварич та голова Турківської РДА Олександр Лабецький. Всі вони подякували футbolістам за хороший та цікавий футбол, а також побажали успіху командам у наступних сезонах. Okремими нагородами були відзначенні кращий гравець чемпіонату Іван Бренько (ФК "Літмир" (Присліп), кращий бомбардир – Олег Бабич (ФК "Бориня") та кращий воротар – Юрій Прищ (ФК "Бескид" (Либохора).

Костянтин МАЛЕТИЧ.

Подяки

НЕ ЗАЛИШИЛИСЯ БАЙДУЖИМИ

Нещодавно у нас пропала собака – західно-сибірська лайка. Вік – шість місяців. Ми дуже сумували за ним. Останній раз її бачили минулої суботи у районі редакції-пошти. Зверталися за допомогою до всіх, кого знали, чи, бува, хто не бачив нашого чотирелапого друга.

І ось знайшлися добре, небайдужі люди, які знайшли собаку. Повідомили нам про неї. Велике і сердечне спасибі усім, хто допоміг повернути собаку.

Володимир САСИК, житель Турки.

Турківська міська рада висловлює ширу подяку Богдану Петровичу Піху за надану допомогу для м. Турка. За сприяння Б.П.Піха, міська рада беззплатно отримала 200 кубів відправцюваної суміші, які використала на ямковий ремонт вул. Міцкевича, вул. Травнева, вул. Джерельна, вул. Середня, вул. Горішня.

Втрачене свідоцтво №47 від 03.01.2002 р. про реєстрацію Турківської районної організації партії промисловців і підприємців України вважати недійсним.

Продається квартира – 2 кімнати, по вул. Січових Стрільців, 33 в м. Турка. Тел.: 0971558282.

Загублений в/квиток АВ 090326, виданий Турківським РВК 15.08.2014 р. на ім'я Миколи Степановича Осташа, вважати недійсним.

Турківська міська рада повідомляє про те, що в м. Турка відводиться земельна ділянка для ведення особистого селянського господарства, площею 0,1008 га, гр. Лішук Любові Василівні.

Загублений військовий квиток (серія МО №156116), виданий Турківським РВК 01.06.1999р. на ім'я Івана Миколайовича Гайгеля, вважати недійсним.

БТФ «Чертур» пропонує:

Будматеріали: цеглу звичайну, силікатну, вогнетривку, цемент, вапно, шифер, блоки фундаментні, шлакоблоки, піноблоки, газоблоки, запізобетонні перемички, плити перекриття, плити ДВП, гіпсо картон 9 мм, 12 мм і вологостійкий, пиломатеріали обрізні і не обрізні, рубероїд, металопрокат, профільну трубу, кутники, арматуру, квадрат, швелер, металочерепиця, пластикові вікна, мінвата, кахель, сітка для огорожі.

С/г продукцією: комбікорм, пшеницю, овес, висівки, жом, ячмінь, крупи різні, сіль для худоби, СЕЛІТРУ, НІТРОФОСКУ.

Виготовляємо металеві оградки, дашки, нависи, ворота.
Надаємо транспортні послуги: а/м КамАЗ, ЗІЛ, ГАЗ - 53, автокран. Виконуємо усі види ремонтно-будівельних робіт.

Телефонувати: 067-148-18-31; 099-63-25-798, 3-13-77, 3-23-00.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року.

Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2498 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

СПІВПРАЦЯ ТА ВЗАЄМОРОЗУМІННЯ

Підприємці задоволені роботою податківців, хоча їх мають зауваження до податкового законодавства

Серед пріоритетних напрямків у роботі Турківського відділення Самбірської ОДПІ – співпраця з бізнесом. Зокрема малим та середнім, які у нашому районі переважає. Для цього податківці проводять різноманітні консультивативні та роз'яснювальні заходи, запрошуують підприємців на зустрічі, щоби почути їхню думку їх, в міру можливостей, допомогти у вирішенні тих чи інших питань.

Днями у приміщенні відділення відбувається круглий стіл за участі начальника відділення Марії Павлович, керівників секторів, підприємців, первого заступника голови райдерадміністрації Дмитра Лугового, редактора районної газети «Бойківщина» Василя Васильківа. На початку зустрічі Марія Іванівна коротко розповіла, над чим працюють сьогодні податківці, та охарактеризувала стан надходження податків. Зокрема, вона наголосила, що до зведеного бюджету, станом на 1.10. 2015р., надійшло 34197 тис. грн. Це на 8753, 8 тис. грн. більше, або на 134,4%, ніж за відповідний період минулого року. До Державного бюджету за 9 місяців 2015р. надійшло 13320, 9 тис. грн. У порівнянні з минулим роком, на 8224,8 тис. грн. більше, або на 261,4 відсотка. До місцевого бюджету, станом на 1.10.2015р., надійшло 20876, 0 тис. грн. Цьогоріч – 20347,8 тис. грн. Це більше на 528,3 тис. грн., або на 102,6 відсотка.

Після цифрового аналізу Марія Іванівна запросила підприємців до дискусії з тим, щоб почути їхні думки з приводу роботи податкової інспекції, можливих змін до податкового законодавства. Першим в обговоренні взяв участь Любомир

Яворський, власник книжкового магазину «Під гербом Сас». Свою увагу він сконцентрував на



електронному документообігу, наголосивши, що це дуже зручно для підприємців, але висловив зауваження, що з великим запізненням надходить друга квитанція, що повідомляє про прийняття звіту. Далі підприємець Василь Пастух подякував податківцям за те, що відповідально, з розумінням відносяться податківці до представників бізнесу, надають всі необхідні консультації, намагаються налагоджувати з ними дружні, парт-

естиматизувати й скерувати їх для обговорення при внесені можливих змін до податкового законодавства.

На завершення Марія Іванівна подякувала всім присутнім і зауважила, що й у майбутньому податківці проводитимуть подібні зустрічі з підприємцями, які є потрібними та взаємовигідними.

Ігор ДЕЦ, головний державний інспектор сектору реєстрації платників та електронних сервісів.

СПІВЧУВАЄМО

Колектив терапевтичного відділення Турківської КЦРЛ висловлює шире співчуття лікарю-ординатору Любові Омелянівні Манюх з приводу тяжкої втрати – смерті свекрухи.

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ висловлюють шире співчуття лікарям – Ігорю Володимировичу, Любові Омелянівні, Богдану Ігоровичу Манюхам – з приводу тяжкої втрати – смерті матері, свекрухи і бабусі.

Сім'я Коробових висловлює шире співчуття Ігорю Володимировичу Манюху з приводу тяжкої втрати – смерті матери.

Сім'я Ільницьких глибоко співчуває Ігорю Володимировичу і Любові Омелянівні Манюхам та їхнім дітям з приводу великого горя – смерті матери, свекрухи і бабусі.

Сім'я Нагайків висловлює глибоке співчуття Ігорю Володимировичу, Любові Омелянівні Манюхам та їхнім дітям з приводу великого горя – смерті матери, свекрухи і бабусі – незламного борця за волю України, дружини видатного хірурга вояків УПА.

Колектив хірургічного відділу Турківської КЦРЛ глибоко співчуває лікарю-травматологу Ігорю Володимировичу Манюху та Богдану Ігоровичу Манюху з приводу тяжкої втрати – смерті матери і бабусі.

Педагогічний колектив Верхньовисоцького НВК висловлює шире співчуття вчителю математики Ганні Юрківні Комарницькій та Івану Едуардовичу Комарницькому з приводу тяжкої втрати – смерті брата та швагра.

Часопис набрано та зверстано у видавничому відділі редакції «Бойківщина». Відруковано у ТЗОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Адреса: м. Львів, вул. Стрийська, 48.

Комп'ютерна верстка – Костянтин МАЛЕТИЧ.

Відповідальний за випуск – Василь ВАСИЛЬКІВ.

– матеріали рекламного характеру.